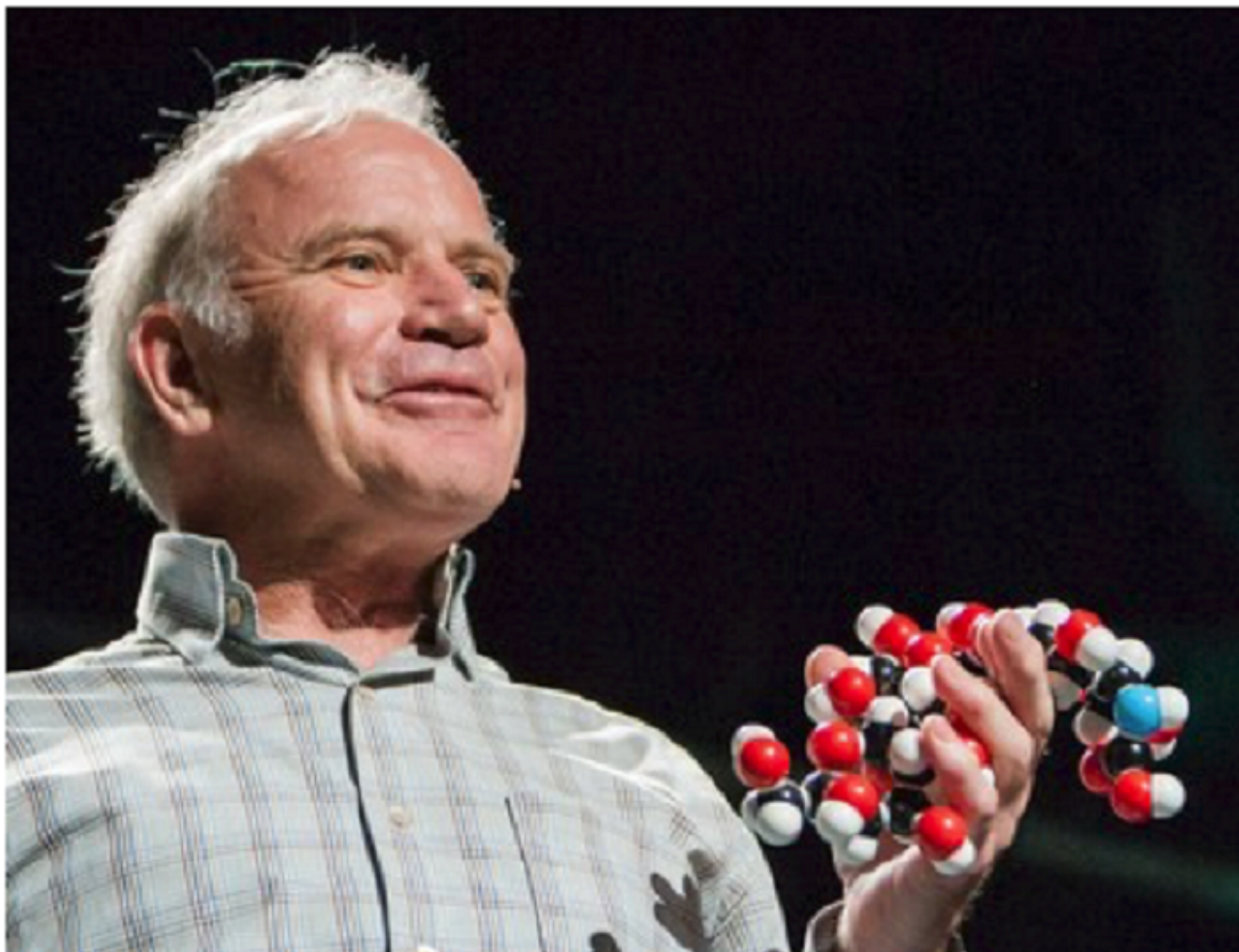

Laureát Nobelovej ceny a vynálezca PCR testov: „PCR TESTY NEDOKÁŽU URČIŤ, ČI STE CHORÝ!“

- CZ24 News | 25. října 2020

Pre tvrdenia Karyho Mullisa, tvorca technológie PCR vo veľkom využívanej na testovanie takzvaných „nových prípadov“ COVID-19, že nie je presvedčený o tom, či je technológia vhodná na zistenie významnej prítomnosti vírusu, sa vedie veľa sporov.

Tí, čo to tvrdili, boli napádaní a „konfrontovaní faktami“ (pokladanými propagandistami za nepatričné) zo strany médií, tvrdiacich, že Mullisove poznámky sú vytrhnuté z kontextu.

Keď sa teda objaví video s Mullisom, hovoriacim o účinnosti technológie, oplatí sa venovať pozornosť tomu, čo hovorí.

Mullis vlani zomrel (†2019), je teda najlepším dostupným „overením faktov“. Vo videu hovorí Mullis o AIDS. Najprv sa vyrovnáva s kritikou z obecnstva, že sa PCR technológia zneužíva [čas 48:40].

„Nemyslím si, že test PCR môžete zneužiť. Zneužiť sa môžu jeho výsledky; ich interpretácia. Ak vo vás vôbec dokážu tento vírus objaviť – a pri PCR, ako ho robíte dobre, môžete nájsť v hocikom takmer

všetko.“

Mullis výslovne nehovorí, že technológia PCR je nevhodná na zmysluplné zistenie prítomnosti COVID-19. Ako by aj mohol, keď zomrel skôr, ako sa ochorenie objavilo? Taký záver je však bezpečne možné vydedukovať.

Video si v angličtine môžete pozrieť tu:

https://youtu.be/WF37L_z0vwM

Ďalšie myšlienky Karyho Mullisa k PCR metóde

Začína vás to nútiť svojím spôsobom budhistickej predstave, že všetko je obsiahnuté vo všetkom inom.

Ak dokážete zväčšiť jednu molekulu na niečo, čo viete naozaj merať, čo test PCR dokáže, potom je vo vašom tele len veľmi málo molekúl, ktoré v sebe nemajú tú jednu jedinu.

Následne sa Mullis zaoberá otázkou, čo by malo byť považované za významné, čo je ústredný problém pri používaní PCR testov. Naozaj niečo znamenajú počty „nových prípadov“, využívané vládami celého sveta na zavedenie policajných štátov a smutne známych lockdownov populácie?

Zdá sa, že odpoveď je „Nie“.

Za zneužitie by mohlo byť pokladané tvrdenie, že [PCR test] je významný. Hovorí vám niečo o prírode a o tom, čo tam je.

Testovať tú jednu vec a povedať, že má zvláštny význam, je, podľa mňa, problém. Jej meranie nie je presné; nie je také dobré ako meranie jabĺk.

Testy sú založené na veciach, ktoré sú neviditeľné a výsledky sú svojím spôsobom vydedukované. Umožňujú vám vziať extrémne malé množstvo niečoho, spraviť to merateľným a potom o tom hovoriť.“

PCR množí hľadané vzorky, neurčuje ochorenie

Mullis sa tiež, medzi riadkami, zaoberá ďalšou otázkou na výskyt „prípadov“.

Ak ste pozitívne testovaní – a austrálsky Úrad pre terapeutické tovary (TGA) pripustil, že nevie, a či to znamená, že ste alebo nie ste infikovaní – ste skutočne chorí?

V minulosti malo slovo „prípady“ význam, že sa niekto necíti dobre kvôli chorobe. Mullisov postoj je jasný [čas 51:49]:

PCR je len proces, ktorý vám umožňuje spraviť veľa niečoho z niečoho. Nehovorí vám, že ste chorí, alebo že vám vec, s ktorou ste skončili, ublíži či niečo také.“

Mullisove komentáre nie sú prekvapením pre nikoho, kto počas katastrofy COVID-19 venoval pozornosť počínaniu si úradov. Technológia sa spolieha na mnohonásobné zosilnenie výsledkov. Keď sa zosilnia menej než 35-krát, nebude pozitívne testovaný nikto. Keď sa zosilnia 60-krát, budú pozitívne testovaní všetci. Celkom jasne tu ide o chybné uvažovanie.

Prečo je tu také mimoriadne úsilie umlčať každého, kto odhaľuje problémy s používaním uvedenej

technológie?

Tieto útoky sú nepochybne určené na klamanie (vrátane predvídateľného používania gýčovej frázy *ad hominem* (útoku na človeka), že je to „konšpiračná teória“, teda rečníckeho triku, ako uraziť ľudí, namiesto odpovedania na ich argumenty.

Prizríme sa podrobne na „overovateľov faktov“

Článok v Reuters používa zmes argumentov *slameného strašiaka* a *úhybného manévru*. Tvrdí, že bolo chybné tvrdiť, že Mullis povedal: „PCR testy nedokážu vôbec zistiť voľné infekčné vírusy.“

Ide očividne o zámernú dezintepretáciu, ktorej zámerom je nesprávne vyličiť argumenty protivníkov a potom ich „odhaliť“ ako chybné.

A potom tu máme argument *úhybného manévru*. Článok v Reuters tvrdí, že: „Citát v skutočnosti pochádza z článku Johna Lauritsena o HIV a AIDS, nie o COVID-19, ktorý napísal v decembri 1996.“

Pekný trik. Vyhlásite, že vaši oponenti majú chybné zdroje a potom ich zmietnete na základe ich nekvalitného výskumu.

Je to až priehľadne nepravdivé, no prečo tieto média takú propagandu presadzujú?

V istom smere by sa dalo povedať, že ide len, ako zvyčajne, o biznis. Pre nás, ktorí sme pracovali v redakciách, najmä vo finančných a obchodných oddeleniach, je vystavovanie sa propagande rovnakou rutinou ako každodenné šálky kávy.

Techniky propagandy

Používané techniky propagandy nemajú konca. Tu je zopár príkladov:

- vyslovené klamstvá
- zavádzajúce, no skutočné fakty
- polopravdy, štvrtinové pravdy
- chýbajúci kontext
- chýbajúca korporátna pamäť
- zákerný žargón
- falošné štatistiky
- lobovanie vymyslených organizácií
- hrozby právnymi krokmi
- hrozby sťažovania sa vydavateľovi či majiteľovi
- hrozby odňatia prístupu k dôležitým zdrojom
- prísluby prednostného prístupu k dôležitým príbehom
- nenápadné žiadosti o pomoc od bývalých kolegov
- a, samozrejme, moje oblúbené – obedy zadarmo v drahých reštauráciách a na služobných cestách.

Táto už tak zlá situácia sa ešte viac zhoršila deštrukciou mediálneho podnikateľského modelu spoločnosťami Facebook a Google, ktoré prevzali polovicu svetových príjmov z reklamy.

Schudobnené redakcie to donútilo spoliehať sa viac na prísun údajov zvonka. A, ako poznamenal Matt Taibbi, organizácie mainstreamových médií z komerčných dôvodov už viac nemajú záujem „predávať víziu reality, ktorú vnímajú ako prijateľnú pre široký stredný prúd.“

Namiesto toho zámerne zasievajú delenie a zameriavajú sa len na okraj. Zabudnite na fakty; na prvom mieste je vytváranie predsudkov.

Nič z toho však nevysvetľuje tú intenzívnu propagandu ohľadom ochorenia COVID-19.

Nekonečná špirála, roztočená mediálnymi organizáciami, má jasnú súvislosť s uspokojovaním chamtivosti či rozširovaním moci. No aký to má motív?

Zdravotné systémy krajín sú založené na podvodoch a biznise

Pravdou je, že zdravotné systémy mnohých krajín sú jedným z najväčších a najšmelinárskejších cvičení na svete, korumpujúcim zdravie všade.

Zdravie stojí napríklad v USA ohromujúcich 16 percent HDP, čo je asi dvakrát viac, než povedzme v Austrálii či vo Veľkej Británii (krajiny, ktoré majú všeobecnú zdravotnú starostlivosť).

Tých osem percent navyše predstavuje 1,6 bilióna dolárov nepoctivých zárobkov, alebo tiež približne dve percentá svetovej ekonomiky – čo je ohromujúci podvod, vykonávaný farmaceutickými spoločnosťami, nemocničnými konglomerátmi, poisťovňami, právnikmi, poradcami a podobne.

Tieto supy sa budú snažiť kontrolovať médiá, aby profitovali z vakcíny a ktovie čoho ešte.

Budú však len jednou skupinou hráčov, zrejme nie tými hlavnými. Najdôležitejšou otázkou je, kto financuje „lživé správy“, že COVID-19 je existenčnou hrozbou a aká je jeho agenda?

Vo väčšine krajín došlo k veľkým škodám. Viedlo to napríklad k medicínskej diktatúre, ktorá od júla zatvorila štát Viktória v Austrálii. Oni pravdepodobne slúžili ako predloha a dnes sa ich „skúsenosti“ zavádzajú v Európe, vrátane našej krajiny.

Policačné právomoci môžu byť, absurdne, odovzdané zdravotníckym byrokratom. Ide o veľmi zlovestnú medzinárodnú agendu, no jej obrysy sú zatiaľ nejasné.

Zdroj: <https://www.badatel.net/>